

stødt på vanskeligheder i forbindelse med ratifikationen. Se art. IV-443, stk. 3 og 4.

Som i dag skal ændringer efter den almindelige traktatændringsprocedure vedtages på en regeringskonference bestående af repræsentanter for medlemslandenes regeringer. Som noget nyt bliver det imidlertid udgangspunktet, at der først indkaldes et konvent. Se art. IV-443.

Fremtidige traktatændringer skal som udgangspunkt forberedes af et konvent

- Konventet indkaldes af formanden for Det Europæiske Råd, hvis Det Europæiske Råd beslutter at behandle foreslåede traktatændringer.
- Konventet består af repræsentanter for medlemslandenes nationale parlamenter, medlemslandenes stats- og regeringschefer, Europa-Parlamentet og Kommissionen.
- Konventet vedtager anbefalinger til den efterfølgende regeringskonference med konsensus.

Hvis ændringernes omfang ikke berettiger til indkaldelse af et konvent, kan Det Europæiske Råd efter Europa-Parlamentets godkendelse undlade at indkalde det. I så fald fastlægges mandatet for regeringskonferencen af Det Europæiske Råd.

Som noget nyt gør en særlig forenklet traktatændringsprocedure det muligt også at undlade at indkalde en regeringskonference. Se art. IV-445. Denne forenkledede traktatændringsprocedure gælder kun EU's interne politikker i afsnit III af forfatningstraktatens del III. Hele forfatningstraktatens del I, II og IV, samt vigtige dele af del III (herunder EU's optræden udadtil, bestemmelser om finanser og institutioner, samt forstærket samarbejde) holdes udenfor. Det er desuden en betingelse, at ændringerne ikke udvider de kompetencer, som er tildelt EU ved forfatningstraktaten. Bestemmelsen kan således i princippet tænkes brugt til at føre kompetence tilbage til medlemslandene, men ikke den anden vej.

Som ved almindelige traktatændringer kræver den forenkledede traktatændringsprocedure enighed i Det Europæiske Råd og ratifikation i alle medlemslande. Samlet indebærer den forenkledede traktatændringsprocedure således kun en-

den procedure ved forberedelse af en traktatændring, men ikke en ændring af godkendelsesproceduren i de enkelte medlemslande. Der er dermed tale om en begrænset lettelse i forhold til den almindelige traktatændringsprocedure.

12.3 Overgang til kvalificeret flertal og inddragelse af Europa-Parlamentet som medlovgiver

Spørgsmålet om flertalsafgørelser og Europa-Parlamentets indflydelse har været genstand for diskussion ved hver eneste regeringskonference i EU. Forfatningstraktaten søger at finde en mere langtidsholdbar løsning, som sikrer medlemslandenes vetoret uden dog at kræve gennemførelse af en fuld traktatændringsprocedure alene for at ændre beslutningsprocedurer.

Forfatningstraktaten indfører således i art. IV-444 en mulighed for dels at ændre en beslutningsprocedure fra enstemmighed til kvalificeret flertal i Rådet (stk. 1), dels at ændre en særlig lovgivningsprocedure til almindelig lovgivningsprocedure (stk. 2). Denne bestemmelse kaldes også den »generelle passerelle« efter det franske ord for en gangbro.

Den generelle passerelle

- Kan ændre en beslutningsprocedure fra enstemmighed til kvalificeret flertal.
- Kan ændre en særlig lovgivningsprocedure til almindelig lovgivningsprocedure.
- Gælder kun forfatningstraktatens del III og ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.
- Gælder kun for beslutninger, der træffes af Rådet (ikke Det Europæiske Råd).
- Kræver enstemmighed i Det Europæiske Råd og godkendelse af Europa-Parlamentet.
- Kan ikke anvendes, hvis blot ét nationalt parlament gør indsigelse inden for en frist på seks måneder.

Begrænsningerne i den generelle passerellebestemmelse betyder f.eks., at enstemmige rådsbeslutninger i forfatningstraktatens del I ikke er omfattet (f.eks. i art. I-18, fleksibilitetsbestemmelsen, eller art. I-54, reglerne om EU's egne indtægter). Det samme gælder krav om enstemmighed i Det Europæiske Råd i del III (f.eks. art.